

Rek se však netvářil, že by se chystal někoho chytat. Báł se pákového kávovaru. Nepřátelsky na Reka syčel, a navíc mlžil! Fúj! Reкови se v cukrárně ani trochu nelíbilo.

A tak když s ním Amálka vyšla na malý zadní dvorek, potěšeně zavrtěl ocáskem. Venku bylo hezky. Uprostřed dvorku rostla stará jabloň. V její koruně seděla velká rezavá kočka. Rek se zuřivě rozštěkal. Kočka se naježila a vztekle zaprskala. Přikrčila se, vymrštila a ladným skokem hupla na nedalekou zídku. V momentě zmizela na sousedním dvorku. Rek zuřil.

I zrzavý kocour Eda zuřil. Vůbec se mu nelíbilo, že se na jeho kočičím dvorku objevil pes! Nikdo takový tam nemá co dělat. Jako by nestačil vetřelec, který mu ujídá z misky. Mňauuu!

Amálka s Daníkem pečlivě prozkoumali dvorek. Šlo to snadno a rychle, byl skutečně malý. V jenom rohu ležela nevelká hromada dříví na topení, v druhém prázdná kočičí miska na žrádlo, vedle ní miska s vodou. U domu stála bílá kovová lavička. Amálka vedla Reka k hromadě dříví. Bylo to jediné místo, kde by se mohl někdo skrýt. Rek hromadu očichal a zpozorněl. Potom ale ztratil zájem a odešel.

